

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos hetente egyszeri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetéseik és díjait HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz, a kiadóhivatal főnökéhez küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	4 frt.	ÉLES KÁROLY.	
Fél évre	2 frt.	A kiadók nevében:	
Negyed évre	1 frt.	Lukonich Gábor dr. Bárdi György dr. Darnay Kálmán.	
Egyes szám ára 10 kr.			

A király a nemzetnek.

Ő felsége a király a következő királyi leiratot intézte a miniszterelnökhöz:

Kedves báró Bánffy!

Óhajtván, hogy magyar **székes fővárosoknak erre alkalmas terei** oly kisebb méretű szoborművekkel láttassanak el, melyek midőn a várost díszítik, egyszersmind a mult idők azon kiválóbb alakjainak emléket örökítik meg, kik a nemzeti élet különböző terein kitűntek, udvartartásom költségeinek terhére több évre terjedő beosztással megfelelő összegeket engedélyezek arra a célra, hogy a keresztény vallásért vértanuságot szenvedett **Szent-Gellért** csanádi püspököt, a hitbuzgó **Pázmány Peter** esztergomi érseket, **Bocskay István** és **Bethlen Gábor** erdélyi fejedelmeket, **Hunyadi János** és **Zrinyi Miklós**, a hazaszeretők és a kereszténység hős bajnokait, gróf **Pálffy János**, Magyarországnak a trón védelmében nagy érdemeket szerzett főhadiparancsnokát, — a honfoglalás történetét író **Béla király** névtelen jegyzőjét, **Verbóczy István** Magyarország nagyhirű jogtudósát s annak népszerű lantosát **Tinódy Sebestyént** ábrázoló szobrok készíttessenek s megbízom Önt ez elhatározásomnak végrehajtásával.

Kelt 1897. szeptember hó 25-én.

Ferencz József s. k.

Báró Bánffy s. k.

Éljen a király.

Hervadozó rózsák, sárguló levelek, hulljatok le a földre, haldokló természet borulj le még egyszer ezer éves hazánkra. Forró napsugár, mely végső erőmegfeszítéssel remegve reszketve hatolsz keresztül az őszi tájakon, világíts be gunyhóba és palotába vénülő-elhaló fényeddel, hadd lassuk még egyszer az ezer év utolsó három hervadozó századát elvonulni lelki szemünk előtt, érezzük át még egyszer azt a megmérhetlen szenvedést, melyet Istenünk küldött reánk végzetül, mert megérdemeltük a századok szenvedéseit, hiszen vétkeztünk hazánk ellen, véreink ellen, duló belviszalyok szétforgácsolták erőnket, megingott, megrengett általunk ez a szent föld, vétkeztünk es nagyon-nagyon bünhödtünk.

És jöjjön el az a tisztító vihar, mely elsöpri a hervadó rózsákat, a sárguló leveleket, el a százados fájdalmakat, zúgva rohanjon keresztül az égi tájakon s orkanszerű hangja reszketesse meg a léget:

— Megbühödte már e nép a multat s jövendőt!

És legyen az új ezredév egy örök tavasz, mely új virágokat fakaszt a régiak helyébe, az ifjú napsugár duzzadó fényárjával ragyogjon a négy folyó sima tükörére, a három hegység ormaira, vonjon glóriát a kettős kereszt fölött s vakító, éltető-tüze szent István koronáját övezze körül, hogy messziről lássák meg a népek és nemzetek, hogy ott ragyog az új Magyarország egy új ezredévben. . .!

Magyarok Istene! A te nagy hatalmad, a te nagy jószágod előtt leborult egy egész nemzet az imént, hogy hálát adjon neked azért a sok édes szenvedésért, melyet egy ezredév alatt ránk róttál, hogy imádkozzunk egy szebb, egy jobb jövőért, mellyel kárpótolva lesz tengernyi fájalmunk s a második ezredév küszöbén már meghallgadtad könyörgésünket, megváltoztattad a hatalmasak szívét s felénk fordítottad a földi óriások lelkületét!

Amiről őseink álmodoztak, amiért nemzedékek újra meg újra vertanuságot szenvedtek, ami még tegnap hihetetlen fantom volt, az ma valóság!

Nemzeti erő es nemzeti érzés, mely medrébe fojtva szenvedt el addig, most hatalmas tüzláng lesz, mely elégetve es megsemmisítve mindent, ami rossz es gonosz, de építve es újjáalkotva mindent, ami nagy es nemes, áttöri a korlátokat s lángfolyammá változik át, mely végigfolyik a hegyektől a tengerig.

Nemzeti erő es nemzeti érzés dobog milliók szívében, mert szabad dobognia, mert nem kell félnie senkinek, hogy fent vagy alatt rossz néven veszik, együtt érez a nép nagyjainkkal, együtt felséges királyunk fenkölt lelkületével.

Szabad szárnyon szabad szellő lengi át a magyar korona országait, minden magyar együtt érez, tudatában vagyunk annak, hogy drága hazánkra új, szebb ezredév virradt, új életre ébred minden hazafi, keblünk emelkedik, karunk erősödik, dolgozni fogunk, mert tudunk es akarunk

A légy mint novellairó.

— A Sümeg és Vidéke eredeti társaja. —

Irta: **Nógrádi Jenő.**

Felleg Adolár, a *Szépirodalmi Figyelő* felelős szerkesztője bosszus hangulatban hagyta el a szerkesztőséget. — Hogy ez már mégis csak felkavarja a legbékésebb ember epéjét is! Amint ezek a fűzfapótlak es novellairók bosszantják özönszámra érkező zengeményeikkel a szegény szerkesztőket.

Ha a nyakára jön egy ismerőse, aztán letelepedik, elszítja a dohányját azon ádáz szándékkal, hogy óraszámba fogja untatni s a legfrissebb pletykákkal fog kedveskedni, hát ennek azt mondja, hogy rendezvousra kell mennie, alászolgája; vagy ha beállít valamelyik hitelezője (egy a sok közül) s hozza a rófnyi hosszú számlát még függőben levő tartozásokról, ezt egyszerűen kidobhatja a betűszedővel; de ha egy titkos novellairó a szóbeliség alattomos megkerülésével kényszeríti, hogy végigolvassa rémbeszélyét, a melyben a gyermekgyilkosság miatt vádolt hősnőről a végén kiderül, hogy soha még férfit meg nem csókolt: ez már sok, ezt nem lehet eltűrni!

Hová is lenne a szegény magyar litteratura, ha az epés szerkesztők nem szabályoznák túlhevességu bírálatalk- es ollólességu üzeneteikkel.

Ilyen hangulatban ment vacsorázni. Itt méltó felháborodásában bekapott egy beuf breusét, bevágott egy omelettet es bekebelezett egy giardinettet, utána játszott két ötvenes par-

tie karambolt, mind a kettőben ráverték, aztán elment haza.

Hát amint lámpát gyújt s nyugvóra akar térni, nem egy levelet pillant meg az asztalán? Cimezve a *Szépirodalmi Figyelő* mélyen tisztelt szerkesztőjének. Tartalma novella: *As eldugott levél*. Hogy még a privát lakásán is üldözik már az embert! Az az ügyetlen levélhordó is mit hozza ide az ilyen leveleket; miért nem viszi a szerkesztőségbe? Megőrezhetné, hogy novellától szaglik. Aztán éppen este elrontani egész éjszakai nyugalmát!

Nem volt biz az valami híres novella, de nem is valami nagyon rossz. Sok silányabbat beadogatott már Felleg ur a türelmes publikumnak.

De hát bosszus volt már máma, no. Le is ült Adolár azon melegében s a következő szerkesztői üzenetet improvizálta: „R. L. *As eldugott levél*.” Eldugtuk a papirkosárba.

No neked poéta. Nyomatásban akartad olvasni a neved ügy-e? Milyen pompáson vette volna ki magát mindjárt az első oldalon.

As eldugott levél.

(A *Szépirodalmi Figyelő* eredeti beszéve)

Irta: R. L.

No hát olvasd a beszélyed címét kinyomatva. Utánna mindjárt a bírálat: „Eldugtuk a papirkosárba” (Itt Felleg a saját vállára veregetett.) Szellemes, igazán szellemes! Haha!

A mint ilyenformán élvezné a kielégített bosszu ugyan nem igen keresztényes, de emberi

természetünkben gyökerező érzetét, egy légy repült be a nyitott ablakon es zümmögve elkezdett a lámpa körül keringeni. Mikor itt kimelegedett, Adolár papírjára szállt, s mintha a legjobb helyen volna, stoikus nyugalommal berzengette tarka szárnyacskaát a hátsó lábaival. Majd a még nedves üzenetet kezdte tanulmányozni, s a szarkalábak felé nyújtogatta bolyhos csápjait. A kis bolond! Még megkóstolja az antracén-tintát! Leserli az nagyon, no bántsd! De bizony ivott belöle vagy két kortyot; aztán gyorsan tipegve végigszaladt egypárszor a sorok hosszában, majd szárnyrakelt, kétszer nagy szulesen megkerülte a szobát, beleitődött egy szekrénybe, ott leesett a sarokba es elesenededett.

Adolár pedig éjjeli pongyolára vetkezve, belebukik ágyába, odaveszi a lámpát es mivel szokva volt valami altatóhoz, nagyot ásítva belekezd az Akadémia legújabb kiadványának olvasásába: „Csuvas magánhangzók a halotti beszéd tizenkettedik sorában.” Persze az utolsó lapon kezdte. Rendes körülmények közt aztán el is aludt még ugyancsak az utolsó lapnál. Könyve kiesezett kezéből, feje a vánkosra hanyatlott s józsa hortyogás közt rohanmal vetto be Morpheus birodalmát. (Meg volt hagyva a szakácsnénak, hogy mikor már hortyogni hallja a szerkesztő urat, jöjjön be es oltsa el a lámpát.)

Hanem ezuttal nem így történt. Alig hunyta be álomsúlyú szempilláit, a mi legyünk megunta várakozó álláspontját es egyenesen Adolár orrára szállott. Fellegh félálomban azt hitte, hogy ennek elég lesz, ha

nemzeti nagylétünkért, mindnyájan együtt, mindnyájunkért.

Leborulunk előtted, te őszbe borult nagy király, ki annyi megpróbáltatások után megértetted nemzeted titkos vágyait s megtaláld azt a hirt, melyet áldásthíntó kezdeddel csak meg kellett érinteni, hogy rajongva vegyünk körül s vitam et sanguinet kiáltva veled: együtt munkálkodjunk trónusod dicsőítésében koronád ragyogásában, országaid hatalmassá tételében s ha kell, meghalunk érted, felséges házad és honunk védelmében.

Evszázadok óta nem járta át az a kéjes érzet a magyar nemzet szívére, melyet most Te, felséges királyunk, ébresztettél fel bennünk, mint egy igazi nemzeti fejedelem kebledre ölelted a te szerető hű népedet s szívünk megérezte a te nagy szíved dobbanását és soha nem múló hála fakad ki szívünkbelől irántad, könyben uszó szemekből láthatod, hogy feledni akarjuk a multat, amelyben talán bizalmunkban csalatkoztál.

És te, édes magyar nemzetem, ne feledd, hogy amikor nagy bánat és nagy vesztség érte a hazát, nagy és dicső tudtal lenni a fájdalomban s mint egy ember egyesültünk öríási bánatunkban, legyünk egyek az örömben is.

Ellenségek és ellenfelek, kik még tegnap ridegen tekintettünk egymásra, kövesük drága királyunk dicső példáját és feledjük el a pártoskodást, feledjük el, hogy külön uton haladva más és más eszközökkel akartuk elérni az édes haza boldogulását, nyujtsunk egymásnak békejobbot va lahány rangu, rendü és vallásu polgára van e hazának s egy szívet, egy lelekkel, fáradhatlan munkálkodással vállvetve és karöltve dolgozzunk az édes haza s az imádot király jóvoltáért, nagyságáért és boldogságáért.

Csendüljön meg az imára hívó harang s közös szentélyünkben imádot magyar hazánk felszentelt oltára előtt boruljunk térdre és szent imáról szóljon százczek ajkán a magyarok Istenéhez szóló gyönyörű zsolozsma:

Tartsd meg, Isten, nemzetünket, áldd meg, Isten, szép hazánkat, áldásod legdicsőbb malasztja szálljon I. Ferencz József magyar király fölszentelt homlokára!

Éljen a király! Székely Albert dr.

Hódolat a királynak.

Sümegeváros képviselőtestülete szeptember 30-án tartott közgyűlésén élénk kifejezést adott a lélek mélyéből fakadó amaz örömnél, melyet felséges királyunknak lapunk élén közzétett kézírata országoszerző keltett. A gyűlésen napirend előtt felszólalva, Lukonich Gabor dr. a következő hatásos beszédet mondta:

Mélyen tisztelt képviselőtestület!

Midőn a hír szárnyra kelt s bejárta széles e hazát, hogy ő felsége, a király a magyar nemzet ezredéves történetének nagy alakjait a székesfehérvárosban szobrokkal örökíti meg: e legnagyobb elhatározás mámoros örömet gerjesztett minden magyar ember szívében.

A magyar ember tudhatja, a magyar ember érezheti csak e királyi szó nagyságát és horderejét; mert ime a miért századokon át vívott ádáz csatákban küzdő hősek hiába véreztek, avagy a miért a tanácsstermekben ülő lángeszű férfiak hiába küzdöttek, azt a mi jó, bölcs királyunk egy szavával megteremtette: a magyar ismét magyarrá lett.

E királyi szó nyomdokán a legnagyobb öröm és hála érzete kelt minden magyar ember szívében, palotákban és kunyhókban egyaránt.

Midőn városok, egyesületek és egyesek versenyre kelve iparkodnak tehetségükhöz képest dicső királyunk iránt érzett hódolatuk és lángoló szeretetüknek kifejezést adni, akkor mi is kedves kötelességünknek tartjuk, hogy legmélyebb hódolatunk, hűségünk és ragaszkodásunkat nyilvánítsuk.

Lehet-e valami magasabb, mint midőn egy király áll nemzetke kegyelele élén, lehet-e valami dicsőitőbb gondolat, midőn a király történelmi nagyaink lábai elé hinti virágait, midőn ő, a dicső, babérkoszoruzza meg a dicsők fejét; lehet-e valami fenségesebb, midőn királyunk, a mi atyánk, tanít arra, hogy maradjunk hűvek a multak emlékeihez, hogy őrizzük kegyelettel őseink dicső hagyományait; lehet-e valami szentebb, midőn multunk emlékeit ő szenteli meg.

Mi e magasatos ténynél inára kulcsolt kezekkel áldjuk Istenünket, hogy nekünk ily jó bölcs, igazságosan uralkodó királyt adott, aki százados harcok után átvezetett bennünket az igéret földére. Leborulunk nagysága előtt, s meghatva áldjuk minden lépését s mámoros örömmel csak folyó örömkönyveink mutatják, melyeket áldó kezére hullatunk.

A magyar nemzet millióinak szívéből Istenhez küldött fohászában egyesülünk mi is ez ünnepélyes pillanatban s esdekelve kérjük a magyarok Istenét, hogy a mi jó, bölcs és igazságos királyunk, urunk, atyánk ősz fejét áraszsa el mindazon jóval, a mi mint embert és mint uralkodót boldoggá tehet; adjon neki hosszú, igen hosszú életet, hogy sokáig érezhesse még hű magyar nemzetének érte lángoló és soha ki nem alvó szeretetét.

Mint e képviselőtestület tagja, nagy és dicső királyunk iránt érzett s szívem mélyéből

eredő őszinte hódolatomnak kifejezést adandó, a következő indítványt terjesztem elő:

Mondja ki a képviselőtestületi ülés:

1-ör. Október 3-án Felső felséges királyunk nevénapjának előestéjén a várost levilágíttatja.

2-ör. Október 4-én a házakat fellobogóztatja.

3-ör. Az e napon tartandó istentiszteleten testületileg résztvevő, s ez idő alatt az üzletek zárva legyenek.

4-ör. Az ő felsége iránti szeretetének és legmélyebb hódolatának kifejezést adva, ezt jegyzőkönyvben megörökíti, s ő felségehez hódoló feliratot intéz.

A képviselőtestület tagjai felállva, hosszantartó lelkes éljenezéssel fejezték ki, hogy a szónok az ő szívük érzelmeit is tolmácsolta, s megmegújuló éljenezésük tanusította, hogy az indítványt lelkesedéssel elfogadták. Ennek kivételére az előjárásot utasították.

Felhívás.

Városunk lakossága felbuzdulva felséges királyunknak amaz igazán nagy királyi szívvel valló elhatározásától, hogy nemzetünk tiz dicső alakjának hazánk szívében, Budapest szobrokat állít, külsőképpen is nyilvánítja azokat a benső érzelmeket, melyeket ő felsége felkent személye iránt táplál. Hálájának és hódolatának kifejezését a király nevenapjának, október 4-ikének ünnepelésével közzük össze. Felhívjuk tehát városunk minden rendü és rangu lakosát, hogy október 3-án este 7-től 8 óráig ablakait kivilágítsa, 4-én reggel házait fellobogózza s az aznap 9 órákor a plebánia-templomban tartandó hálaadó istentiszteleten minél nagyobb számmal jelenjék meg.

Sümege 1897. október 2-án.

Malomsoky János
jegyző.

Kondor József
városbíró.

Szüretkor.

Kérdés: meddig szüretelünk még? Addig-e, ameddig a fillokszerának úgy tetszik, vagy pedig addig, ameddig az emberi ész, szorgalom és a szerzett tapasztalatok által szőlőink életét meghosszabítani tudjuk. Más szóval: nézzük-e tétlenül, mint pusztulnak szőlőtökünk évről évre, napról napra, vagy pedig elkövetünk-e minden fáradságot, hogy szüretünket biztosítsuk?

Feleljen rá önönmagának mindegyik szőlőbirtokos; feleljen jómagá érdeke és lelkiismerete szerint.

Baross Károlynak a lapunk mult számában véget ért *Hogy állanak hegyisszőlőink?* című tanulmánya szerint, mely a badacsonyi borvidék szőlőinek állását és az eddigi védekezést ismereti, a fillokszerá pusztításainak gátat vetni vagy legalább szőlőinknek életét éveken át meghosszabítani lehetséges.

E védekezésnek módja pedig kétféle: a

egyét rándít a bajuszán. (Mint ezt már szokták az alvó emberek.) Hanem a mi kis szemtelenünk csak továbbra is ott maradt. Mikor meg a kezével legyintett feléje, elugrott, de csak azért, hogy megpróbálja, vajjon a füle cimpáján kényelmesebb ülés esik-e.

— Elmégy, te pokolra teremtett? — szól Adolár és meg akarja fogni. Hanem a légy nyugodtan elszáll a lámpára s onnan vissza Adolár kezére és fődetlen karján kényelmesen sétál föl-felé, nyilván azon szándékkal, hogy előbbi helyzetét reokkupálja.

— Ez már több a soknál! Ez fölér némely koca novellista oracatlanságával! — kiált haragosan Adolár, felugrik s a légyesapóért siet. Kis hősünk gyanútlanul mászkál ezalatt a pamlogon.

Mielőtt azonban a halálos csapást mérné rá, megállapodik és közelről szemügyre veszi az áldozatot. Azt meg kell adni, hogy nagyon csinos kis légy volt.

Derékban karcsubb egy jól fűzött kisaszszonyánál. Szárnyai átlátszóak, mint az üveg, pók-háló vékonyságú finom erecskéikkel, s melyek a finom lemezskébe az éltető nedvet vezetik. E csatornák közü a szívárvány leggyönyörűbb színeivel ékes: megtalálhatni ott a pirostól az ibolyáig valamennyit, de a sok közt dominál a gyöngéd karmin s a festők legbravurosabb színeit kigunyoló fűzőld. A szárnyak mögött látszik kissé elmosódva a négy részre osztott potroh, sárga alapszínü, sötét sepiá meg sienával tarkázva. Tora hosszában bordázott, mint a csikos matrózing. Hát még a kis fej! Ennél komplikáltabb és okosabb gépezetet meg épen képzelni sem lehet.

Adolár — talán először életében — elismerte, hogy egy légy is szép lehet és egy pillanatra szinte elrészékenyült elgondolva, hogy a természet e bámulatos remekét, parányiságában fenséges alkotását egy durva ütessel tönkre fogja tenni. Eh, semmi irgalom, meg kell hálnia! A következő percben a csapó agyonütötte a szegény ártatlan picike legyecskeket. Még egyet ug-

rott felfelé, aztán leesett az ágyról és élettelenül terült el a szőnyegen . . .

Adolár közönyösen fölére húzta a takarót és ezuttal nem bizva magát szakácsnéra, elfújta a lámpát.

A szobában koromsötét lett, csak az ágy fölötti falon látszik egy világos négyyszög, mozgó alakokkal: Az uccai gázlámpa sáppadt fénye s az ablak előtt bölintgató akác lomjainak árnyéka. Mintha szellemek játszanának ködfátyolképet.

Az asztalon ébresztő órája ketyeg monoton tik-takkal, álmosan . . .

— Szerkesztő ur, kérem! hangzik mellette vékony csilingelő hangon.

Felleghe meglepetve üti fel fejét, ugyan ki szólíthatja; közvetlen az ágy mellett hallatszott a hang.

— Felleghe ur, kérem!

Ujjból?! Semmi kétség engem szólítanak. Ki az, hé?

— Én vagyok, a kis légy, a kit az imént agyon tetszett ütni.

— Ah ön az! Hát nem halt meg?

— Meghalni? Ó az nem megy olyan könnyen. Csak elszedültem egy kissé.

— Ugy? Én pedig azt hittem, hogy alaposan helybenhagytam. Nos, mit kíván?

— Csak tiszteletemet óhajtottam tenni. Ön azonban balul fogta fel szándékomat és kicsit gyöngédtelenül viseltetett irányomban.

— Mondja ki nyiltan: gorombán. (Udvarias kis legyecske!)

— Nos tehát gorombán. Hanem őszintén szólva, nemcsak a vágy, hogy önt lássam, hozott e helyre, de egyuttal szerettem volna tudni novelettem "Az eldugott levél" sorsát is. Tudja a *Szepirodalmi Figyelő* csak vasárnap fog megjeleni, s idáig várni a szerkesztői üzenettel nagyon unalmas lett volna.

— Hát maga írta az *Eldugott levelet*? Ugyan ledorongoltam.

— Igen, olvastam az imént. Ittam is belőle. Azt üzenté: „Eldugtuk a papirkosárba” És lássa

ez nekem fáj, nagyon fáj! Ön rövid ismeretségünk alatt kétszer bántott meg. Egyszer a légy-csapóval, egyszer meg a tollával; ilyenformán meggyőződtem arról, hogy kegyed ugyan nem az az ember, aki még a légynek sem árt. Mikor az előbb a légyesapóval egy kicsit megütött, az is fáj, ámbár én okot önnök ez eljárásra épen nem szolgáltatam . . .

— Az ördögbe is, mit csipkedte az orromat!

— . . . de hát isten neki, kihevertem, föl sem veszem. Hanem mikor érzékeny írói kobletmet ily epés szerkesztői üzenettel sújtja, ez igazán rosszul esik. — Hallgasson meg. Én rendes körülmények közt rőfössegéd vagyok. Mőssmer-nél a koronaherceg uccában. Szabad óráimban beszélkeirő és jelenleg légy.

Vasárnap délután van csak kimenőm, máskor reggel héttől este kilencig az üzletben mérem a barkketot, brüszeli csipkét, meg az ispa. hánt és fillossel selymet. Kollégáim kimenőjüket arra használják, hogy a löversenyen a totalsateuron játszanak, vagy a városban körzöznek a Dulcineaikkal. Én pedig tiz árkus papirost meg egy üveg tintát vásárolok a heti keresményemből, hazamegyek kis hónapos szobámba és ott föl és alá sétálva várom, míg megszáll a géniusz. Mikor aztán ihletve érzem magamat, leülök és novellákat írok. A hajnal első sugarai már sokszor lepletek meg ily foglalkozás közben. Hanem szülőlteimet a mult hétig még nem látta halandó szem. Ekkor történik, hogy a háziasszonyom lánya, egy sensitív, vékony hajadon, a ki szobámat takarítani szokta, megleli a végzetes novellát, a mit már ön is ismer. Rendesen el szoktam zárni, de most künn feledtem véletlenül az asztalon. Nagyon megtetszik neki, órákig elsir a hősnő szerencsétlen sorsán és rávenni iparkodik, hogy küldjem be remekművemet a *Szepirodalmi Figyelő*nek. Mily badar gondolat! — szólék, de tünődni kezdtem: Mért ne közölné; nem lehetnék-e én híres íróvá? Vegre elhatároztam, hogy igenis beküldöm. Letisztáztattam egy kollégámmal, ezért fiztettem három forintot, bepakoltam egy hóféher

szénkénegés és az amerikai vesszők ültetése. Hogy azonban bármelyik mód sikerre vezessen, hogy a munka és szorgalom kárba ne vesszék, hogy a ráfordított költség sárba dobott pénz ne legyen *első és főkövetelés, hogy alkalmazkodik kell minden gazdának a specialis viszonyokhoz.*

Aki ezt a főszabályt szem elől töveszti, aki csakugy Hübele Balázs módjára nekifog akár a szénkénegésnek, akár az amerikai vesszők ültetésének: annak nemcsak keserves oka lesz megbánnia könnyelműségét, hanem példájával többi társaira is elriasztólag hat.

Ami kevés nálunk addig a védekezés terén történt, az mind ebből a könnyelműségből eredt. Alig van szőlőgazdánk, aki magának néhány sor amerikaiat ne telepített volna. Hogyan történt a vesszők beszerzése? Pétertől is, Páltól is kapott 25-30 vesszőt, ripariát, montikolát, szoloniszt stb. vegyest s ledugdosta őket anélkül, hogy szőlőterületének speciális viszonyait, talajának minőségét és a neki való fajtát ismerte volna.

Lapunkban többször buzdítottunk a védekezésre, de minden alkalommal hangsúlyoztuk, hogy mielőtt valaki munkába fogna, előbb *szakértővel* alaposan vizsgálta meg szőlőjét, mert ennek a vizsgálatnak eredményétől függ: minő eljárást alkalmazzon a fillokszerával szemben. Tudtukkal e tekintetben még semmi sem történt. Pedig az eddig szerzett tapasztalatok beigazolták, hogy ahány a talaj, ugyanannyi a védekezésnek módja is. Nem elkerülhetetlenül szükséges-e tehát, hogy mi, kiket a veszedelem szerencsénkre későbbben látogatott meg, hogy az eddigi tapasztalatokat fölhasználjuk s kikerüljük a közmondást: Maga kárán tanul a magyar.

Hogy a közmondásnak ezt az igazsága be ne teljesejék rajtunk, szívleljük meg a szőlőkultúrának eddigi tanulságait. Ma már bizonyított tény, hogy szénkéneggel évek során át fenttarthatjuk a szőlőt. Am a védekezésnek ehhez a módjához csakis az folyamodjék, akinek talaja a fecskendezés sikerével biztat. Sem a tulajdonos laza, sem a nagyon kötött talaj nem alkalmas a szénkénegezésre. Amabban a szerfölött illékony folyadék a levegőbe párolog el, emebben pedig nem hatolhat a fillokszeralepte gyökerekhez s így a pusztító főregnek nem árthat.

Ily talajban okvetlenül az amerikai vesszőlőz kell folyamodnia a szőlőbirtokosnak. Csak hogy az amerikai szőlőkultúra első sorban oly szakszerű ismereteket tételez föl, melyekkel gazdáinknak legnagyobb része nem rendelkezik. A talaj fizikai és kémiai összetétele s a bele való vesszőnek meghatározása föltétlenül megkívánja, hogy a gazda szakember tanácsát kérje ki, s ezt pontosan kövesse is, ellenkező esetben oda a sok munka, a nagy költség, szőlője ismét tönkremegy, mielőtt gyümölcsét látta volna.

Hogy ettől a nagy csalódástól és érzékeny anyagi veszteségtől megkímélje gazdáinkat, éppen azért intézkedett a törvény akképpen, hogy a kölcsönvevő gazda köteles a kormánytól ezzel a megbízott szakértővel talaját megvizsgáltatni s csakis az általa meghatározott alanyokat ültetni. Ezért osztotta be az országot kerületekre és

levelborítékba, ajánlva adtam fel, nehogy elveszsek a postán és azután a legnagyobb izgatottsággal vártam az eredményt. Volt a szerkesztő urnak már négy király a kezében a ferbliben, mikor halommal áll a pénz és blindelt, beszerelt cukaszabán, s aztán az ellenfél három dis-mót mutat ki és alapos a romény, hogy a negyedik dísznő is nála van? Tett már száz forintot a Metallistra s aztan ez a tribune előtt fél orrhosszal hátrább szaladt el mint a Blaskovics Pajzánja? Volt már becsukva valaha a felebarátja feleségének szekrényébe, míg odakint a férj egyre azt hatja: „Mégölöm, csak kerüljön a kezembe! Tisztára gulyáshussá aprítom a gaz csabítót!

Nem? No hát akkor nem is tudhatja, milyen félelmet állottam ki a novellám sorsa miatt.

A kíváncsiság abajgatására változtam át légygé és repültem be az ön ablakán... És ön engem megölt...

Ime ez az expositió — szólt a kis légy, s vészjóslóan zizogtette szárnyait s mereszté szemét — most jön a kifejtés. Ön engem vérig sértett írói becsületemben. De nemcsak engem, hanem még sok más szerencsétlen társamat, a száz meg száz letorkolt novellairót.

E szavakkal körülrepült a szobában s egyszerre csak annak mindenik zugából ezernyi ezer légy, dongó szúnyog, darázs, méh röptelt elő, s mikor Adolárt fülsiketítő dongással halálra rémitették, rászállottak és hegyes fulánjukat kéjelegve szúrták vonagló testébe...

Mikor Adolár reggel felébredt, csak úgy folyt róla az izzadság s úgy érezte magát, mintha fejét beleesett volna fölül a rotációs masinába és egy félóra mulva jött volna ki belőle — alul.

Első dolga volt az ágy előtti szúnyogra pillantani, hát bizony a kis legyeveske még most is csak ott feküdt élettelenül...

állított mindegyik kerület élére egy-egy felügyelőt, aki nemcsak a kölcsönadó banknak érdekeit védje, hanem a szőlőbirtokosok javára a védekezés sikerét is biztosítsa.

Mindezeknél fogva föltétlenül kárhoztatunk kell a nálunk eddig divó eljárást. Szerencse, hogy a fillokszer a lassú terjedése miatt az eddigelé még nagyobb mérvet nem öltött, de egy két pelda már is van előttünk, melyek óvatosságra intenek. Kétszeresen szükséges pedig ez az óvatosság a mi specialis viszonyainknál fogva, mert talajunk jórésze meszes, mely az amerikai alanyokkal szemben kettőzött éberségre int.

A védekezés elmulasztása súlyos hiba, melylyel szőlőink tönkremenése s nyomában népünk anyagi pusztulása jár. Védekezzünk tehát, de védekezésünk a hosszas éveken át szerzett tapasztalatok fölhasználásán alapuljon. Így fog munkánk és költségünk dús gyümölcsöt hajtani s majd így térnek vissza régi szüreteink, midőn ismét hangos dana veri föl szőlőinket s a gazda édes megelégedéssel tekint Istennek bő áldására

Színház.

Várt leány várat nyer, tartja a közmondás és lehet, hogy így is van, ebből azonban még nem lehet következtetni per analo-giam, hogy várt színészek publikumot nyerne, mert bizony-bizony oly üres ház előtt játszottak színészeink eddigelé, hogy ennél üresebb még akár Gógánfán sem lehetne a nagy korcsesma pajtája, ha véletlenül ott találják felülni Thalia papjai sátorfájukat.

A két bemutató előadás igazán oly jól sikerült, hogy teljesen nincs megokolva a publikumnak továbbra való rideg tartózkodása a színháztól. Nem mondjuk ugyan, hogy a legkényesebb műfígyeket is képes volna a Bárdy társulata kielégíteni, ámde tekintve, hogy Sümegen vagyunk, nem is kívánhatjuk, hogy csupa Pattik és Dusek lebegjenek előttünk a világra szóló deszkákon, amelynek szerény kopottsága bizonyára még a Jászay szivetrázó előadását is a köznapiaság színvonalára süllyesztené alá. Nagyon is meglehetünk elégedve színészeinkkel, akik teljes igyekezettel iparkodnak megnyerni a nagy (?) közönség jóindulatát és vonalmát. És az jó részben sikerült is nekik, amit eléggé bizonyít a két előadáson lévő csekély számú közönségnek gyakorta fellángzó tapsa.

Vasárnap e hónap 20-án, mutatták be először magukat színészeink Szigothy Józsefnek *Rang és mód* című társadalmi színművében. A darab a semmiből felkapászkodott méltóságos úr oktalán kevelységét, pénz nélkülű nagyzolását és bukását tárja elénk, feltüntetve ezzel szemben az egyszerű falusi gazda jólelkűségét, aki többszöri megalázkodás után is kész eltévedt atyafiának megbocsátani. A szereplők közül első helyen említjük *Pelsőcy* Józsefet (Bannay) aki jó ízű humorával és kitűnő alakításával igazán pompásan személyesítette a megbántott és kiengesztelődött öreg falusi urat. Méltó partnere volt Szabóné Róza (Erzsébet asszony) aki valóban mintaképe volt a régi jó nagyasszonyoknak Szabadhegyi Aladár (Bannay Gábor) a kétes helyzetekbe jutott méltóságos úr szerepében igen jó szalon színésznek mutatta magát. Jók voltak még Képes Laura és Prágay Sándor.

Kedden a Durand és Durand című kissé sikamlós francia bohózat került színpadra. A közönség végig igen jól mulatott az előadáson, mely a két Durand összetévesztéséből keletkezett komikus helyzetek és bonyodalmak megjelenítéséből állott. A komikum lévén a darab fővonása az oldalról mutatták be tehetségüket *Varady* Dezső (Coquardier) *Prágay* Sándor (Durand a füszeres) *Pintér* (Javanon) és *Pelsőcy* (Barbatier) *Szabadhegyi* Aladár (Durand ügyvéd) ma is igen elegánsan játszott. *Szabóné* Róza (De la Houy Turelléné) általános elismerést nyert a nagyra látó anyósjelölt ügyes és szabatos alakításával. *Képes* Laura elég kedves fiatal asszonyka volt. Szerdán és esütörtökön nem volt előadás. Ez idő alatt a színészek Tapolcán keresnek a művészetért a sünieknél jobban lángoló közönséget.

Adakozások.

Szegedy Rosalia hamvainak athelyezésére és a sírmenték létesítésére befolyt:

Darnay Kálmán 5-ik számu gyűjtőívén befolyt: N. N. (Z. Szt.-Grót) 5 frt., *Darnay Kálmán* 3 frt. Brenner Elekné (Győr) Káiser Lajosné (Szombathely) Takács Zsigmond, Kummer Sándor (Zala-Gözyfalva), Kohn Károly (Járósháza) 1—1 frt. H. M. Pene Mariska és N. N. (Pápa) bélyegben, összesen 140 kr. Talabér Károlyné, dr. Manyoky Gyuláné (Tapolca) 50—50 kr.

Összesen 15 frt 40 kr.

Kimutatott gyűjtés 187 frt 45 kr.

Főösszeg 202 frt 85 kr.

Sümegen, 1897. szeptember 30-án.

Darnay Kálmán pénztáros.

H I R E K.

— **Előfizetési fölhívás.** *As új évenyei beállta alkalomból tisztelt úr! kerjük lapunk előfizetőit, hogy az esedékes hátravételeket és az előfizetés díját be- küldeni szívekedjenek. Fegyzők és tanítók vi ket forintért kaphat, ak meg lapunkat. Ti eleveltel.* a kiadóhivatal.

— **Hivatalvizsgálat** Gernya László pénzügyigazgató a múlt hét több napján a városunkban időzött és megvizsgálta a helybeli adóhivatal kezelését. A tapasztalt rend és munkásság telett meleg elismerést fejezte ki Schmidt Pál adóhivatali pénztárosnak.

— **A színház és a közönség.** Megértük, hogy Sümegen színház létesült. A Tapolcán működő Bárdy-féle társulat a múlt héten két előadást tartott a kaszinóban néhány ide átrándult tagjával. Már a szerdai előadást, melyet a titkár kértére lapunkban is jeleztünk, nem tartották meg, s így néhány vidéki színházlátogatónak, akiket Csiky *Órók* társulata idevonzott, vissza kellett mennie anélkül, hogy Thalia művészetében gyönyörködhetek volna. A közönség egyrésze már a nyár folyamán bosszankodott, hogy mindig újabb és újabb látáridőt kapott a színház megnyitására. Most megnyílt, hogy két előadás után bezáruljon. Pedig a színház látogatásába bele kell melegednie a publikumnak, amit csakis a folytonos színjátékkal érhetnek el színészeink. Ily körülmények között nem lenne esoda, ha az első kettőhöz hasonló jó előadások is üres ház előtt folynának le.

— **Kitüntetés.** A király *Hoffmann Mór* nagykiszéri községi polgári iskolai tanítónak a polgári iskola igazgatói címet adományozta. Hoffmann e kitüntetésre a pedagógiai irodalom és az egyesületi élet terén szerzett érdemeivel egyaránt méltó.

— **Bizottsági ülés.** Az angolkisasszonyok intézete ügyében kiküldött képviselőtestületi bizottság szeptember 28-án ülést tartott, melyen Mild M., Kondor J., Lukonich G. dr., Pozsonyi József, Mojzer József, Luiszer Lajos és dr. Jenyay Géza tagok voltak jelen. A gyűlés megnyitása után Kondor József városbíró jelentette, hogy Barkóci Károly a bizottsági tagságról s az ebben viselt jegyzői tisztéről lemondott s helyébe a képviselőtestület tagul Luiszer Lajost választotta meg. A bizottság jegyzői és előadói tisztét Jenyay Géza dral töltötték be. Erre Jenyay Géza dr. előterjesztette az intézet létesítése ügyében Rainprecht Antal püspöki jószágkormányzó hozzájárulá ával létesített szerződést. A kilences bizottság ezt, miután megállapította, hogy az ügy Hornig Károly báró megyés püspök, mint Sümeg város föltételeit tartalmazza, elfogalta s elhatározta, hogy a legközelebbi városi gyűlés elé terjeszti.

— **Ajándék.** Bogyay Kálmán a sümegi plebánia templom részére igen díszes kivitelt és értékes csillárt ajándékozott. A szép ajándékért úgy maga, mint hívei nevében is meleg köszönetét nyilvánítja Mild Mihály prépost-plebános.

— **Menetrendváltozás.** A sümegi vasúti állomásra reggel érkező vonatok idejében október hó 1-től lényeges változás állott be. Nevezetesen a Tapolcáról jövő vonat már 5 óra 50 perckor, az Ukkról jövő pedig 7 óra 31 perckor beérkezik Sümegre. A többi vonatok menetrendje változást nem szenvedett.

— **Leesett a diófáról** Hegyi Boldizsár nagygörbői 37 éves lakos szeptember 22-én elment a szántói hegyen levő szőlőjébe, hogy a diót leverje. Amint hosszú póznájával verte le a diót, elvesztette az egyenlősúlyt s a földre zuhant. Nem is kelt föl többé, mert oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy hozzátartozóinak kellett hazaszállítani. Egész szeptember 27-ig kintlódott, míg e nap estjén megváltotta szenvedéseitől a halál. Övei oly ielketlenek voltak a szerencsétlen iránt, hogy orvost nem hívtak hozzá. Ugy vélekedtek, hogy nem életrevaló s azzal mentegették szívtelen mulasztásukat, hogy a szegény sebesült sem bízott fölgőgyülésében s nem is kívánta, hogy orvost hívjanak.

— **5658.** Az izraeliták szeptember 27 és 28-án tartották új évi ünnepeket, a R's-hasonót. Mindkét napon az izraelita polgártársaink kicsinyo nagyja a templomba sietett, úgy hogy ezfeljosen szűknek bizonyult a hitközség tagjainak befogadására. Az ünnep első napján Kronberger Jakab rabbi igen szép magyar beszédet intézett híveihöz.

— **Szüret.** A sümegi szőlőkben a szüret kezdetét hivatalosan október hó 5-re tüzték ki, azonban a múlt hét szép napján már sokan hozzáálltak a szürethez, úgy hogy még csak az ép, egészséges fürtök leszedése van hátra. — A bazsai szüretet október hó 14-re tüzték ki.

— **Ösztöndíj.** A reálistólai segítő-egyesület legutóbbi választmányi ülésén Goldmán László és Simon Dezső I. oszt. Villner Kálmán II. és Gombár Vince IV. oszt. tanulóknak havi 1—1 frt. ösztöndíjat szavazott meg.

— **Társas vacsora** A sümegi lövész társulat f. hó 9-én este társas vacsorát rendez.

Két gyűlés. Városunk képviselőtestülete a lefolyt héten két közgyűlést is tartott. A szeptember 26-án tartott közgyűlésen a jegyzőkönyvnek hitelesítése után felolvasták Barkóci Károlynak levelét, melyben tudatta, hogy elfoglaltsága miatt az angolkisasszonyok intézete ügyében kiküldött bizottsági tagságról lemond. A képviselőtestület a lemondást tudomásul vévén, Barkóci Károly helyébe Luiszer Lajost választotta meg. Ezután Lukonich Gábor dr. felhozta, hogy az intézet ügyében kötendő szerződést a vármegyéhez kell betárgyaltatni, azért kéri a képviselőtestületet, hogy az erre vonatkozó gyűlés idejét állapítsa meg. A szerződés bemutatására szeptember 30-át tűzték ki. Most a városbírónak többrendbeli előterjesztése került napirendre. A gazdasági ismétlő iskolának az elemi iskola tanítótestülete által egybeállított költségvetését a közgyűlés elfogadta s megbizta az előjáróságot, hogy az államsegély elnyeréséért szerkesztett kérvényt a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz terjessze föl. A tanárok létszámához képest az 1894., 1895. és 1896-ik évekre 963 frt. fizetendő az országos nyugdíj alapba. Az ez évekről befizetett 3 frtos járulékokból csak 732 frt. folyt be, azért vörő ajánlotta, hogy a 231 frtnyi hiányt a város kezelésében levő tanári nyugdíjalapból fedezzék. A közgyűlés ezt elfogadta s az előjáróságot az összeg kiutalványozására főlhatalmazta. Erre Pozsonyi Józsefnek kérvényét tárgyalták. Ebben kérelmező főlhozta, hogy a haraszt, Orbán Lajosné szőlője mellett a hegyre vezető út járhatatlan, azért kérte a képviselőtestületet, hogy ennek megcsinálására a közmunkából 50 nap-számot engedélyezzen. A képviselőtestület tekintettel a főlsorolt okokra, a kérelmet teljesítette. Végül Jenvey Géza dr. jelentette, hogy az alapítványokról az alapítólevelek elkészültek és a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez felküldettek. Ennek tudomásul vétele után a gyűlés véget ért. — Szeptember 30-án ismét gyűlésre hívták a városatyákat. Emlékeztet a gyűlés, mert a képviselőtestület lelkesen, melegen tüntetett ő felsége, I. Ferenc József király mellett. Erről lapunk más helyén emlékezünk meg. A zugó éjlenzés után felolvasták az angolkisasszonyok intézete ügyében kötött szerződést és ennek tárgyalását a november 1-én tartandó gyűlésre tűzték ki.

Szénkénevezési tanfolyam. A szeptember 30-án és október 1-én Tapolcán tartott szénkénevezési tanfolyamon sokan vettek részt úgy a szőlősgazdák, mint a vincellérek közül. Városunkból is szép számmal mentek át Tapolcára, hogy az előadást meghallgassák.

Nyugdíj. Bánay Károly keszthelyi közs. elemi iskolai igazgató özvegyének a vallás- és közoktatásügyi miniszter évi 434 frtot s három kiskorú árva részére együtt 167 frtot engedélyezett.

Öngyilkosság. Veinschenk József keszthelyi rezonáns 18 éves fia f. hó 27-én este, nem tudni mi okból, egy rozsdás pisztollyal szájába lőtt, hogy életét kioltsa. A sörét azonban, mellyel a pisztolyt megtöltötte, az orr- és szemüregbe hatolt s így nem okozván halálos sérülést, az életunt egyik szeme világának árán — az orvosok állítása szerint — életben maradt.

A „Hullám“ megnagyobbítása. Keszthelyen nagy hullámokat vert fel a „Hullám“ szálló kibővítésének ügye. Hogy a Balaton partján Keszthelyen két szálló nem elég, azt mindenki elismeri, mert a mult fűrdő évadban a lakosok lakosságának miatt igen sok fűrdővendégnek más fűrdőbe kellett mennie; de hogy a „Hullám“ vendéglőt, mely alig öt éve, hogy felépült, lerombolják és helyébe 30 ezer forint költséggel egy megfelelőbb épületet emeljenek, ezt a városi közönség, de még a képviselőtestületnek nagy része sem helyesli. Az érdemben a képviselőtestület elé terjesztett javaslatot annak idején csak két szó többséggel fogadták el. A kisebbség megnyugodott ugyan a többség határozatában de azért a városban még mindig az a szóbeszéd tárgya: Nem e volna jobb azon a 30 ezer forintot egy harmadik szállót építeni, mely sokkal jobban csinosítaná a fűrdőtelepet, de meg az óhajtott célnak is, hogy szobahány miatt nem kénytelen a fűrdővendég máshova elutazni, sokkal jobban megfelelni. A városi közönségnek ez óhajta már nem teljesülhet. mert f. hó 29-én belekaptak a munkások a „Hullám“ átalakításába.

A nagy szarka. Nem régen került haza a zalaegerszegi börtönből Fi (Turós) Margit, már ismét vágyik ez állami kosztra. Hogy ebbeli célját elérje, holmi kújutásokat tesz, az éjszakai sötétség leple alatt. Szeptember 30-án ismét e fajta kirándulást rendezett. Kis János rendőrmester egész éjen át leste, míg végre éjfél után hazaérkezett a derék hölgy, egy kocsi takarmányt és két zsák burgonyát hozván haza utjából. Kis elég gyöngédten volt irányában s Turós Margitot letartóztatta. Azután házkutatást tartottak nála. Egy új abroszt, öntözőt, fejszét, melencét, rudazó kötelet, kis fűrészt eredményezett a kuta, és, miket a nagy szarka apránként hordott

össze. A rendőrség átadta a csendőrségnek. A holmiknak azonban gazdája nem akad, nehogy a bíróság elé kelljen menni. Fi Margitot a csendőrség szabadon bocsátotta.

A zalamegyei ált. tanítótestület. Nagykanizsán székelt új választmánya szept. hó 18-án kezdette meg működését Szalay Sándor elnöklété alatt. Az ülésen elnök bemutatta Wlassics miniszter levelét, melyben megköszönte, hogy dísztaggá választották. E levél következőleg hangzik: *Tisztelt elnök ur! Kézbe vettem a Zalavármegyei Ált. Tanítótestületnek nagykanizsai közgyűlése által mából küldött sürgönyét. Kérem az elnök urat a szives megemlékezésért fogadja és a tanítótestület minden egyes tagja előtt tolmácsolja köszönetemet. Tisztelettel Wlassics s. k.* A levelet örömteljes tudomásul vévén, a választmány az ügykezelő, a számvizsgáló és tanykönyvbíráló bizottságokat alakította meg. Többek között elnök előterjesztette, hogy az egyesület vagyonát, készpénzben 305 frt. 44 kr., takarékbetét könyvekben pedig 1825 frtot a csáktornyai elnöktől átvett Ezeket a gyűlés folyamán a pénztárosnak átadta indítványozta, hogy a több helyt elhelyezett tőkéket mondják fel s egy intézetnél helyezték el, mert így könnyebben kezelhető. Ez indítványt az ülés elfogadta. A testület könyvtára 406 darabot tartalmaz.

Hizott állatvásárok. Nagyszabású ügyet kezdeményez az Országos Magyar Gazdasági Egyesület a folyó évben. Ugyanis rendszeresíteni akarja a budapesti marhavásártérre a hizott állatvásárokat amelyeknek célja egyrészt a hizott állatok jobb értékesítésének előmozdítása, másrészt az ezen vásárokkal kapcsolatosan rendezendő próbavágások révén a legelőravezetőbb hízalási módokat megismertetni a gazdákkal. Mint értesülünk, az első díjazással egybekötött hizott állatvásárt az egyesület a földművelésügyi miniszter támogatásával folyó évi december hó 11. 12 és 13-án tartja meg a budapesti marhavásártér istállóiban. A vásárt az Országos Magyar Gazdasági Egyesületen kívül a következő testületek rendezik: a Székesfőváros hatósága, a magyar mezőgazdák szövetsége, a magyar gazdák vásárcsarnok ellátó szövetsége, a magyar-cukorgyárosok országos egyesülete, a mézások és hentesek ipartestülete és a kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. E testületek nemcsak erkölcsileg mozdítják elő a vásár sikerét hanem messzeemenő anyagi támogatásban is részesítik s értékes díjakat tűztek ki a legjobbaknak talált hizott állatok díjazására. A hizott állatvásárra felhozhatók hizott szarvasmarha, juh, sertés és hizott baromfi. Az állatok díjazására állami városi és más egyéb díjak állanak rendelkezésre. Tekintve a nemes célt, amelynek érdekében a vásárt rendezik, nagyon óhajtanánk tartjuk, hogy gazdáink e vásárokon lehetőleg részt vegyenek. Megemlítendő, hogy a vásáron való részvételt november elseéig kell az Országos Magyar Gazdasági Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, Köztelek) bejelenteni, ahol e vásár részletes tervezete és a szükség bejelentési évek levélbeli megköszönetre kaphatók.

A köztisztaság. Városunk lakosságában nincs meg az az érzék, melyet joggal várhatnánk tőle, a köztisztaság iránt. Innen van, hogy a ház előtti árkokban felburjánzó gíz-gáz, a piacon a szekerekről otmaradt szalmatöredék, állathulladék napokon át ott dísztelenkedik a házak előtt meg a város belső részeiben is, pedig rövid néhány pernyi munkával ezt a cseléddel könnyen el lehetne végezteni. Elvégre is ne várjunk mindent a közhatalmától, hanem tegyünk valamit magunk is a közérdek és köztisztaság szempontjából. Követendő például szolgálhat Pozsonyi József, kinek háza eleje rend és tisztaság dolgában a fővárosba is beillenek.

A szüret a keszthelyi vidéki szőlőhegyekben e hó 20-án vette kezdetét. Időjárásunk a szőlő érésére elég kedvezőnek mondható, de mindazon által az e hó első napjaiban volt tartós esőzések káros befolyásnak voltak szőlőinkre. A termés nem tulságos bő ugyan, de azért szőlősgazdáink tulnyomó része telj-sen elégedetten vár a folyamatban levő szüret eredményére. A bor jó minőségűnek ígérkezik, ami némileg kárpótolni fogja az utóbbi pár évben volt silány termést.

Kisdednevelés vármegyénkben. Vármegyénk területén lassan bár, de biztos léptekkel halad előre a kisdednevelés fontos és életbevágó ügyének keresztül vitele. Ama sok szorocésatlenségek, annyi sok kisdednek a szülői gondatlanság következtében napról napra előforduló elpusztulása végre is arról győzi meg az intéző köröket, hogy a kisdednevelés ügyében alkotott fontos és életbevágó törvény szigorú végrehaj-

tása ügyében a legmesszebbmenő intézkedések megtételének. Vármegyénk területén az 1897. év nyarán 17 kisdedovoda, 7 állandó, és 37 nyári menedékház volt, melyben 4585 kisded nyert ellátást.

Az ipartörvény módosítása. Iparosaink leghőbb vágyai, az ipartörvény módosításával végre mégis komolyan foglalkoznak a kereskedelmi miniszteriumban. Az előmunkálatok — mint értesülünk — már teljesen befejeztettek s így igen valószínű, hogy az új javaslat még ez évben az országgyűlés elé kerül.

A kislottó vége. Lapunk tisztelt olvasóközönségének b. figyelmét felhívjuk Török A. és Társa budapesti cég hirdetésére, akik a m. kir. szab. osztálysorsjegyek elárúsításával meg lotték bizva. Ezen sorsjáték a m. kir. kormány felügyelete alatt áll és mindenkinek ajánljuk, hogy bizalommal forduljon Török A. és Társa főelárúsítókhoz Budapesten.

Az osztálysorsjáték. Szeptember 29-ével a „kislottó“ Magyarországon megszűnt s az osztálysorsjáték modern és kipróbált intézménye lépett helyébe. A m. kir. szab. osztálysorsjáték, melynek hivatalos játékterve mai számunkban közzé van téve, az aránylagos kis betétekkel szemben kedvező játékesélyeket és nagy nyereleményeket nyújt. A kibocsájtott 100.000 sorsjegy körül 6 osztályba osztott 50.000 nyerelemény huzatik ki.

A „Magyar Hírlap“. Hírlapolvasás nélkül ma már a nagy közönség egyetlen rélege sem lehet el. Mindenki gyors és pontos tájékozást óhajt a napi eseményekről és annál szívesebben veszi az értesítéseket, minél kevésbé tudenciózusak azok és ma el jónban megközelítik a tárgyilagosságot. Az a legjobb lap, a melyik igazat mond, a melyik úgy közli az eseményeket, a mint valóságilag megtörténtek s a melyik onán, minden befolyástól függetlenül, határozottan fogal állást és félreterhetetlenül nyilvánít véleményt mindenről. Ha ez a vélemény olyan, hogy tiszta hazafiság s a közönség érdekeinek állandó szemmel tartása és védelme sugárzik ki belőle, akkor minden olvasó a legjobbat kapta, amit kaphatott. A Magyar Hírlap büszkéen hivatkozhat arra, hogy majduem hét éves fennállása óta folyvást ezt az e vet követte és ezzel a jeleggel hódította meg az olvasókat. A Magyar Hírlapot soha partekintetek le nem nyugtözték, szabadon és függetlenül agítált mindenkor a közjó szolgálatában, nem várvá más jutalmat, mint azok elismerését, a kik az őzeteleu hasznoságot meg tudják becsülni. Jelszavai: liberalizmus, hasznosság, tetőitől talpig, demokratizmus a jársadalom egészében, teljes függetlenség a szókimondásban, a nemzeti érdekek legparányibbjának is feltétlen védelme a meg nem alkuvás legszelsőbb fokáig. A nemzetgazságon minden ágának magyar alapon, magyar érdekek szerint való megszilárdítása és fejlesztése egyik főprogramponja a Magyar Hírlapnak. Fenyő Sándor felelős szerkesztő, a kinek az e v hűsége a Magyar Hírlap minden számában nyilatkozik, a magyar hírlapok legjavát gyűjtötte maga köré s számukat folyvást szaporítja. Nemcsak a főváros, hanem a vidék köösége is folytonos meleg érintkezésben van a Magyar Hírlappal, a melyet bizalmasan, taufacsadójúl tekiut, a mi az a szerkesztői üzenetek rovata folyvást bizonyítja. A lap rovatai felelik a nap minden érdekes eseményét s a Tarsaság rovata, mely a közélet legújabb aktualitásáról szól, unikum a maga nemében. A legújabb, legjobb regények a Magyar Hírlapban jelennek meg, még pedig beköthető könyvalakban. Teljesen díjlanul adja előfizetőinek Karácsonyi Album-át, díjlanul, csak a költségeket számítva fel érte, a „Kis Világ“ című gyermek klapot és féi áron az „Évszake“ című divatújságot. Uj előfizetőkneg ingyen küldi meg folyó regényének eddigi folytatásait. A lapot bárhova utána küldi előfizetőinek. Mutatványszámot mindenkinek küldi ki, kivánja. Előfizetni bármely naptól kezdve lehet. Előfizetési árak egy hónapra 1 frt 20 kr., negyedévre 2 frt 50 kr. Az előfizetes postautalványon beküldhető a „Magyar Hírlap“ kiadóhivatalának, Budapest, honvéd-utca 4.

A „Vasárnapi Lapok“ e heti száma a következő diszes tartalommal jelent meg. Felköszönök, dr. Pap Zoltán-tól. — Emlék, költemény Carmen Sylva-tól, Róza Béla fordításában. — A román királyi pár. — Mars, a világhírű rajzoló, Salamon Ödön-től. — I. Ferenc József, mié vadász. — A régi és modern művészet. L-től. — Szögyény-Marich László — Kőny és mosoly, regény Benickné Bajja Lenké-től — Pletykakövész, életkép Abrányi Katona Klementi-től. — Idegen uralkodik Magyarországon. Balogh Miklós-tól. — A mi vendégünk. Veress József-től. — Cigányzenészek óz udvarnal. Markó Miklós-tól. — Péchy Tamás. — Divat. — Képei: Bevonulás az Albrecht-utou. — A román királyné. — A román király. — Bevonulás a kerepesi-úton. — A bélyei vadásztársaság, — Mars (Maurice Bonvoisin) arcképe és 4 rajza. — Szögyény-Marich László. — Szögyény-Marich Lászlóé. — Gerau Vilma báróné. — Szögyény-Marich László és családja. — A rögtönzött Hungária-szobor a Ferenc József-téren. — Ó felségeik a gazdasági muzeumnál a Városligetben. — A pletykakövész illusztrációja — A tatai hadgyakorlatokról 12 kép. — A hegymászó álma (Kiss György szoborműve). — Bivaly-pár (Ifj. Vastagh György szoborműve). — Hangulatkép (Tölgessy Arthur festménye). — Diadalkapu az Albrecht-úton. — Diadalkapu a Kerepesi-úton. — Radics Béla bandája díszben. — A budapesti takarékpénztár és zálogkölcsön-intézet részvénytársaság palotája az Andrássy-úton. — Frigyes királyi herceg és tisztikara. — Péchy Tamás. A feldíszített Andrássy-út. Előfizetési ára 8 frt egy évre, lapunk olvasóinak 6 frt. A kiadóállalat; »Könyves Kálmáné irodalmi és könyvkereskedési részvénytársaság, Kerepesi-út 17.

Bartha Miklós könyve. Karácsonyra a könyvpiacon egy igen értékes mű jelenik meg, Bartha Miklós »Hangulatok« című könyve. Bartha ebben a művében szépirodalmi és vegyes jellegű dolgozatát bocsátja közre. A kismerek Bartha elfagadó vezércikkei, azok nagy lelki gyönyörűséggel gondolnak más előre is arra, hogy milyennek lehetnek Barthanak egyéb művei? A beavatottak, a kik a gyűjteménybe beletekintettek, megerősítik, hogy Bartha »Hangulatok« című könyve egyike lesz a legértékesebb és legbeüesebb szépirodalmi műveknek. C-ak az ő ragyogó fantáziájával és szingzang tollalval lehet hasonló örökbecsu dolgokat írni. Műve kiadására »Magyarországe szerkesztősége birta rá Barthát, aki végre a kérelemnek engedve, összegyűjtötte legszebb szépirodalmi és vegyes dolgozatát és azok kiadási jogát a Magyarországruházta. A Magyarországe első sorban előfizetőinek kedvezkedik a kitűnő munkával, akiknek karácsonyi ajándék gyanánt fogja Bartha könyvét ingyen megküldeni és pedig úgy régi, mint újonnan belépő előfizetőinek, de a mi külön is megrendelhető lesz a »Magyarországe kiadóhivatalában (Budapest Sándor u. 2) 2 frt. bolti áron.

H Á Z E L A D Á S.

A KESZTHELYI UCZCZÁBAN LEVŐ TÓTH KÁLMÁN-féle H Á Z E L A D Ó.

Bővebb értesítés nyerhető Magyar Flórinál Sümegen.

H O R V Á T G Á B O R

✂ könyvnyomdája-, könyv-, papir-, író- és rajzszerszám kereskedése ✂

Városház-tér. Sümegen. Városház-tér.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani egy nagy sajtó és egy legújabb amerikai gyorsajtóval működő

✂ K Ö N Y V N Y O M D Á M A T, ✂

melyet a bőtüöntődék legújabb és legmodernebb termékeivel szereltem föl. E körülménynél fogva ma már képes vagyok a

sablonszerű nyomdai munkák

előállításán kívül bármely diszmunkáknak több színben esinos, izlésteljes és jutányos árak mellett való előállítására.

Névjegyek, eljeyzési kártyák, esketési és táncvigalmi meghívók, továbbá levélpapírok és borítékok cégnyomással esinosan és jutányos árban készíttetnek. Községi és körjegyzők, halottképek részére szükséges nyomtatványok raktáron vannak.

Elvállalom mindennemű hirdapok és folyóiratok megrendelését. Raktáron tartok finom dobozlevélpapírokat, melyeket jutányos árban árusítok.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Dr. Kőrödi S.

egyetemi orvostudor, fogorvos
Budapestről.

Tartózkodik :

Keszthelyen, Pethó-ucca 488 sz. a.

Angol- és amerikai műfogak, rágás- és beszélésre alkalmas. Fog- és gyökér huzás fájdalom nélkül. Igen tartós fogtömés. Fogkorona. Fogfehérítés. Fogköeltávolítás. Szabálytalan állású fogak kijavitása.

Több évi jótállás. Mérsékelt ár.

4734 sz | 1897.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. járásbíroság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Wekler Lajos végrehajthatónak özv. Wekler Józsefné Liszli Katalin végrehajtást szenvedett elleni 75 frt tőke követelés es járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegi kir. járásbíroság területén levő sümegi 320 sz. tjkvben A + 1 sor 429 hrsz 253b hrsz. felvett ingatlanból özv. Wekler Józsefné Liszli Katalint illető 1/2 részre 336 frtban ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897 évi December hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor a telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 33 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. 60 tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 61 tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervénye átszolgáltatni.

Kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság Sümegen 1897. évi Szeptember hó 17-ik napján **Szerdahely** kir. aljbíró.

3653 sz. 1897.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak Bódis Mihály és neje Szabó Anna végrehajtást szervezett ellen 67 frt 03 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegi kir. járásbíró területén lévő a batyki 228 sz. tjkvben A f 1-11 sor 314, 325, 454, 520, 577, 764, 801, 1026, 119, 1138, 1291 hrsz. alatt Bódis Péter és Bódis József tulajdonán felvett ingatlanra 503 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1897. évi október hó 23.** napján délelőtti 10 órakor **Batyki** község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagy 50 frt 30 krt kpben vagy 1881. 60 tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt 3. sz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényét átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság Sümegen 1897. évi Julius hó 9-ik napján.

Szerdahely kir. aljbíró.

I. magyar királyi szabadalmazott
OSZTÁLYSORSJÁTÉK

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 nyereményének
jegyzéke.

A legnagyobb nyeremény a játékterv 9. §. szerint

1.000.000 korona.
Egy millió

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények	Korona
1 a	600.000
1 a	400.000
1 a	200.000
2 a	100.000
1 a	90.000
1 a	80.000
1 a	70.000
2 a	60.000
1 a	40.000
5 a	30.000
1 a	25.000
7 a	20.000
3 a	15.000
31 a	10.000
67 a	5.000
3 a	3.000
432 a	2.000
763 a	1.000
1238 a	500
90 a	300
31700 a	200
3900 a	170
4900 a	130
50 a	100
3900 a	80
2900 a	40

50000 nyeremény és jutalom **13.160.000** kor.
összegeben, mely 6 osztályban sorsolatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztálysorsjáték által pótolatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállanak és az illető sorsjegyek eladattak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100,000 és **50,000**
eredeti sorsjegyből és pénznereményből

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri, vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyeremény a mellette álló nyeremény jegyzékből látható; ezen nyeremények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizetetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 " egy fél " " "
1.50 " egy negyed " " "
0.75 " egy nyolcad " " "

A húzások a fővárosi vígadó épületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárulsítjuk vagy utánvétellel, vagy az összeg postautalványnyal beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Rendelvényeket f. évi október hó 9-ig fogadjunk el.

Török A. és Társa

a magy. kir. szab. osztály-sorsjáték főelárúsító

Budapest.

Váci-körút 4.P. szám.

HIRDETMEYNY.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a MAGYAR KIRÁLYI PÉNZÜGYMINISZTERIUM, ellenőrző közegei útján, az Első magy. kir. szab. Osztálysorsjáték I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgáltatta, azok a főelárúsítóknak elárúsítás végett kiadattak.

A MAGYAR KIRÁLYI PÉNZÜGYMINISZTERIUM által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A magy. kir. szab. Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeremény.

Első osztály		Második osztály		Harmadik osztály		Negyedik osztály		Ötödik osztály		Hatodik osztály	
Betét 12 korona		Betét 20 korona		Betét 32 korona		Betét 40 korona		Betét 32 korona		Betét 24 korona	
Huzás:		Huzás:		Huzás:		Huzás:		Huzás:		Huzás:	
1897. nov. 11. és 12.		1897. decz. 10 és 11.		1898. január 4. és 5.		1898. január 26. és 27.		1898. febr. 16. és 17.		1898. márcz. 9-től ápril 6-ig.	
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben	
1 a	60000	1 a	70000	1 a	80000	1 a	90000	1 a	100000	1.000.000	
1 a	20000	1 a	25000	1 a	30000	1 a	30000	1 a	30000	KORONA	
1 a	10000	1 a	10000	1 a	20000	1 a	20000	1 a	20000	Nyerem. Kor. nyer	1 a 600000 600000
1 a	5000	1 a	5000	1 a	15000	1 a	15000	1 a	15000	1 a	1 a 400000 400000
3 a	2000	3 a	3000	3 a	10000	3 a	10000	3 a	10000	1 a	1 a 200000 200000
5 a	1000	5 a	2000	5 a	5000	5 a	5000	5 a	5000	1 a	1 a 100000 100000
8 a	500	8 a	1000	8 a	2000	8 a	2000	8 a	2000	1 a	1 a 60000 60000
30 a	300	20 a	500	10 a	1000	10 a	1000	10 a	1000	1 a	1 a 40000 40000
50 a	100	60 a	300	70 a	500	70 a	500	70 a	500	1 a	1 a 30000 30000
2900 a	40	3900 a	80	4900 a	130	637000	3900 a	170	663000	200	200 780000
3000 nyer. kor.	240000	4000 nyer. Kor.	477000	5000 nyer. Kor.	898000	4000 nyer. Kor.	934000	4000 nyer. Kor.	1061000		
Bevétel		MÉRLEG									
100000 sorsj.,	I. oszt. á. Kor. 10	1000000		3000 nyerem.,	I. oszt.	240000					
97000 " II.	" " " 18	1746000		4000 " II.	" " " "	477000					
93000 " III.	" " " 30	2790000		5000 " III.	" " " "	898000					
88000 " IV.	" " " 38	3344000		4000 " IV.	" " " "	934000					
84000 " V.	" " " 30	2520000		4000 " V.	" " " "	1064000					
80000 " VI.	" " " 22	1760000		30000 " VI.	" " " "	9550000					
		Kor. 13160000		50000 nyer.		Kor. 13160000					
										30,000 nyer. és díj 9.550,000	

Az I. osztály húzása 1897. november hó 11. és 12-én lesz. A húzások a magyar királyi ellenőrző hatóság és kir. közjegyző jelenlétében nyilvánosan történnek, a Vígadó termeiben. Sorsjegyek a magy. kir. szab. Osztálysorsjáték valamennyi elárúsítóinál kaphatók.

Budapest, 1897. október 1.

A magyar kir. szab. Osztálysorsjáték
TARGATÓSAGA.
LONYAY. HAZAY.

Nyomatott Horvat Gabor nyomdájában Sümegen.